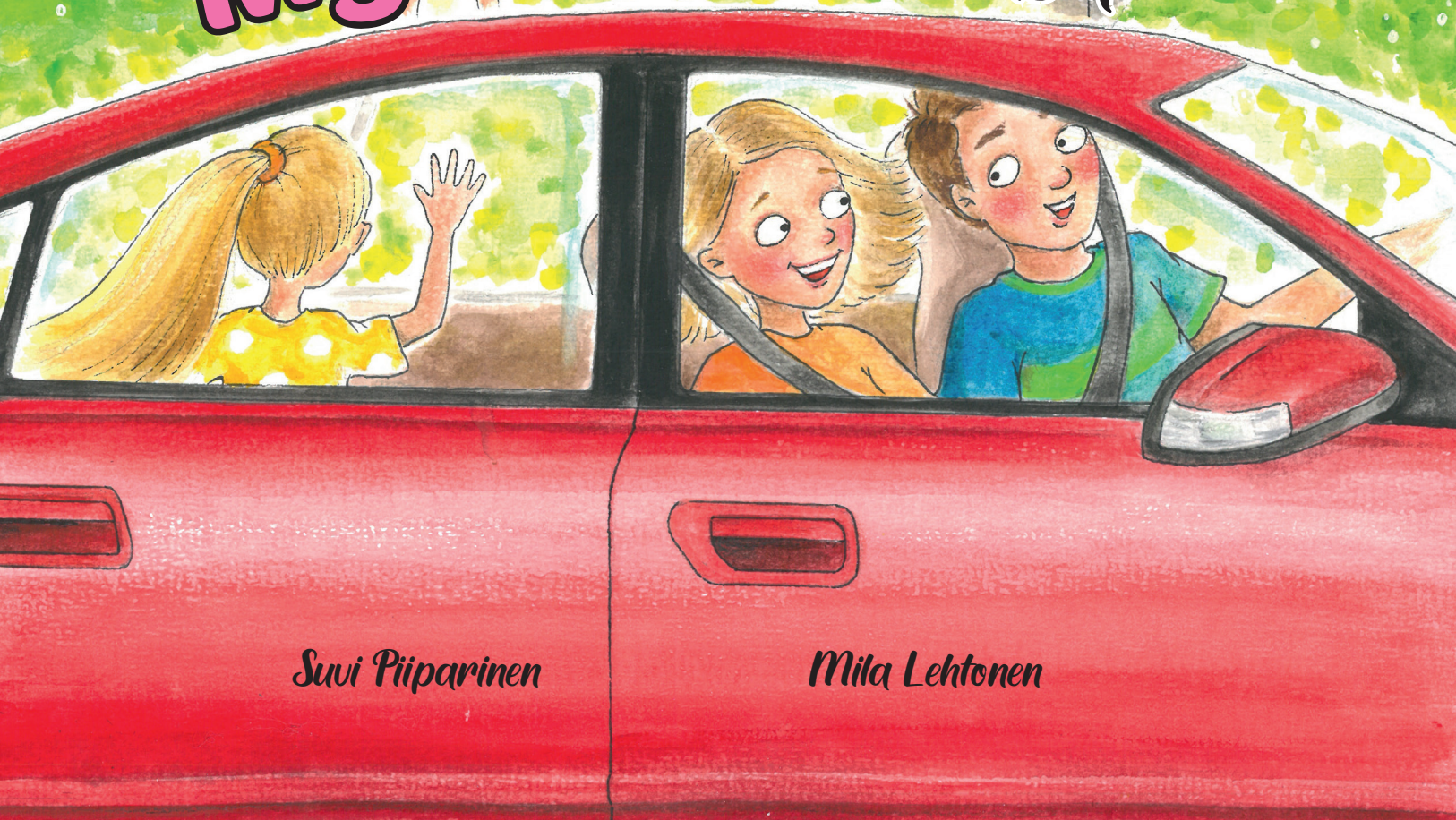

Ilona ja
Mysteeri-Masa

Suvi Piiparinen

Mila Lehtonen

Ilona ja
Mysteeri-Masa

Teksti Suvi Piiparinen
Kuvitus Mila Lehtonen
Graafinen suunnittelu/taitto Anne Wallgren

© 2022 Suvi Piiparinen
Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-80-6555-5

Kirjoitin tämän kirjan kaikille lapsille.
Toivon jokaisen lapsen löytävän itsestään
omat vahvuudet ja ymmärtävän muiden erilaisuutta.

Kiitos omille pojilleni, että saan olla teidän äitinne!

-Suvi Piiparinen

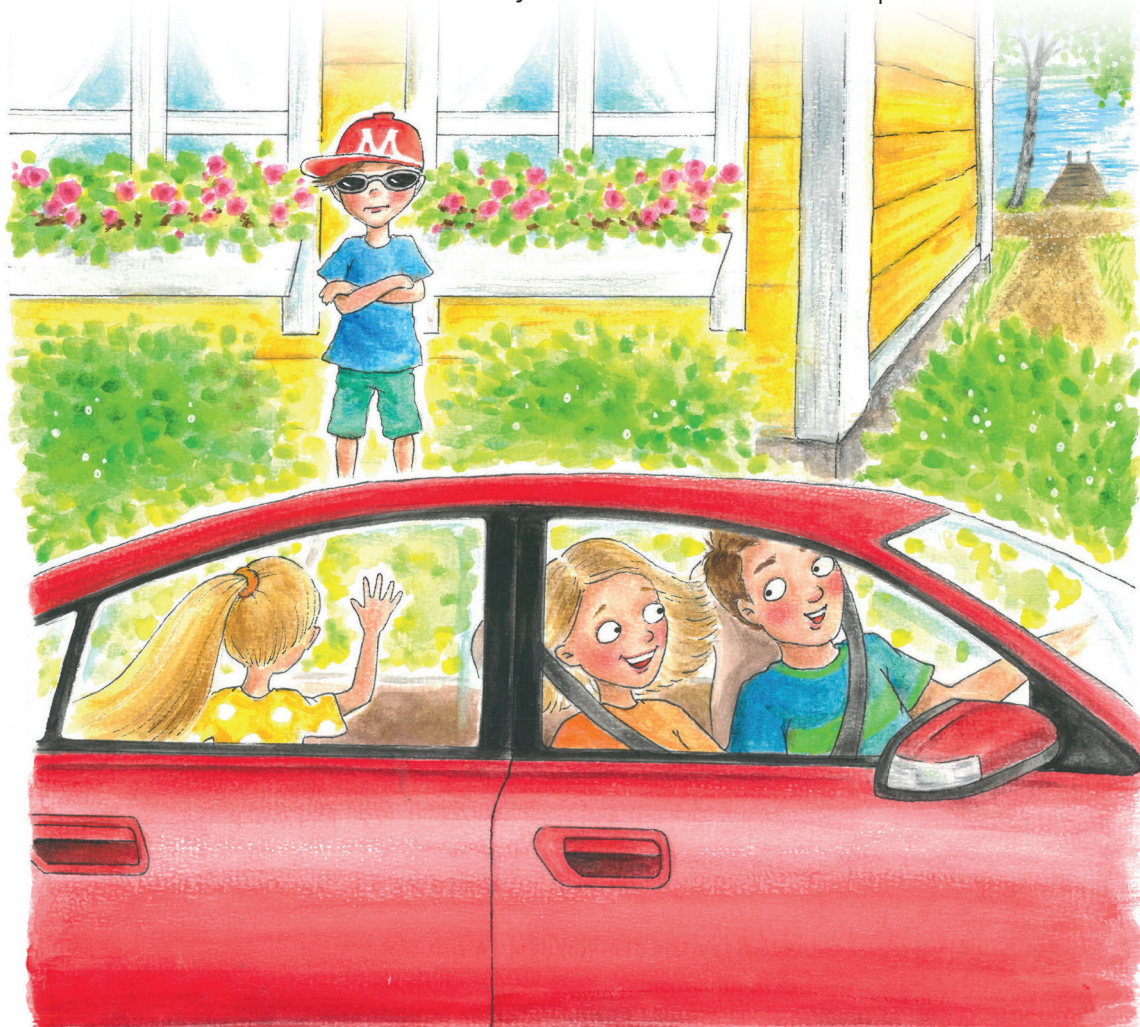
Vihdoinkin koulu loppui ja alkoi kauan odotettu kesäloma, tuumi Ilona mielissään. Äiti, isä ja Ilona olivat pakkauspuuhissa, sillä matka mökille alkoi tänään. Ilona pakkasi mukaan kevyitä ja rentoja kesävaatteita, uimapuvun, eläinaiheisia kirjoja ja kaksi pehmolelua, Bella-Pupun ja Rocky-koiran, jotka nukkuivat Ilonan kainalossa joka yö. Värikäs ja raitainen uimapuku oli tärkein tavara, koska Ilona rakasti uimista. Ilonan perhe lähti joka kesä mökille viettämään kesälomaa. Oli ihanaa, kun oli aikaa olla yhdessä ja tehdä kivoja asioita koko kesäloma-ajan.

Perheen punainen auto oli pakattu ja kaikki olivat valmiina matkaan. Isä nautti autolla ajamisesta ja samalla hänellä oli tapana hyräillä tutulta kuulostavia sävelmiä. Äiti ja Ilona puolestaan leikki usein erilaisia leikkejä matkan aikana. Tällä kertaa kilpailtiin siitä, kumpi näki enemmän keltaisia autoja liikenteessä.

Parin tunnin kuluttua näkyikin jo tuttu hiekkainen mökkitie. Äiti oli kertonut, että naapurimökkiin oli muuttanut uusi perhe. Kun auto oli ohittamassa naapurimökkiä, Ilona kurkki uteliaana auton ikkunasta mökin pihalle. Hän näki mökin pihalla pojan, lippalakki päässä ja aurinkolasit silmillä. Poika seisoi kädet puuskassa ja katsoi autoa päin. Ilona vilkutti pojalle, mutta poika ei reagoinut mitenkään. Ilona mietti, että onkohan poika sellainen kovis, joita on hänen koulussaankin. He ovat kyllä hänen mielestään aika pelottavia.

Seuraavana päivänä Ilonan äiti ehdotti, että he paistaisivat yhdessä lettuja. Ilona innostui ajatuksesta ja pian lettutaikina olikin valmis. Edellisenä kesänä Ilonan isä oli rakentanut pihalle kesäkeittiön, jossa heillä oli tapana kokata yhdessä koko kesän ajan. Ilonan mielestä oli kiva tehdä ruokaa koko perheen voimin. Talviaikaan yhteistä aikaa oli vaikeampi järjestää. Isä kaatoi rasvaa pannulle ja Ilonan tehtävä oli laittaa taikinakauhallinen rasvan päälle. Äiti vatkasi kermaa vaahdoksi käsivispilällä. Isä vahti lettuja ja käänsi ne taitavasti. Kerran isä yritti heittää letun ilmaan ja saada se takaisin pannulle, mutta se tippuikin maahan ja meni ihan mytyksi. Kaikki nauroivat iloisesti asialle.

Lettuja valmistuikin melkoinen kasa. Kolmisin perhe nautti letuista hillon ja kermavaahdon kera ja pian kaikilla oli vatsat pullollaan. Äiti keksi, että loput letut voisi viedä naapurimökille.

Ilona ja äiti lähtivät kävelemään kohti naapurimökkiä lautasellinen lettuja mukanaan. Mökin oven aukaisi ystävällisen näköinen nainen, Ilona ja äiti esittelivät itsensä, kertoivat tulevansa tuolta naapurimökiltä. He ojensivat lettulautasen ja toivottivat tervetulleeksi. Nainen kiitteli kovasti ja esitteli itsensä Saaraksi. Hän kertoi, että poika taka-alalla oli Matti, lempinimeltään Masa. Saara saikin ajatuksen, että olisi kiva tutustua paremmin ja kutsui Ilonan perheen heille syömään seuraavana päivänä. Ilonan äiti sanoi, että he tulisivat mielellään.

Seuraavana päivänä Ilona, äiti ja isä kävelivät kohti naapurimökkiä. Mökin pihalla oli puutarha-keinu ja sen vieressä grilli. Saara kurkisti mökin ovesta ja kutsui perheen sisään. Naapurimökki oli sisältä oikein kodikas, muistutti kovasti Ilonan perheen omaa mökkiä. Aikuiset juttelivat ruokailun aikana paljon keskenään.

Ilona tarkkaili Masaa. Hän ihmetteli, miksi Masalla oli kuulokkeet korvilla ruokailun aikana. Eikö hän malttanut olla kuuntelematta musiikkia edes syömisen ajan. Ilona katseli myös Masan syömistä. Masan lautasella oli perunat yhdessä nurkassa, lihapullat yhdessä nurkassa ja salaattia poimitut kurkunpalat yhdessä nurkassa. Se näytti Ilonasta vähän hassulta. Masa söi ruuasta osan, sanoi kiitos ja nousi pöydästä.

Masan äiti kertoi, että Masalla on kissa, jota Ilona voisi mennä katsomaan Masan huoneeseen syömisen jälkeen. Ilona innostui ja söi ruuan nopeasti. Hän tykkäsi eläimistä kovasti ja halusi nähdä kissan.

Masan ovi oli auki ja Ilona käveli oven suuhun. Masa istui kirjoituspöydän ääressä, selkä oveen päin. Hän katseli tietokoneen ruutua. Valkoinen, pörröinen kissa lähti astelemaan Ilonaa kohti ja Ilona polvistui silittämään sitä. Yhtäkkiä Masa sanoi, että kissan nimi oli Rohmu ja jatkoi tietokoneen katselua. Ilona hieman säikähti Masan puhetta, mutta sanoi nimen olevan hauska. Masa nousi pöydän äärestä ja kertoi, että hän on opettanut Rohmulle yhden tempun.

”Haluaisitko nähdä sen tempun?” Masa kysyi.

Ilona ilahtui, kun Masa jutteli hänelle ja sanoi, että mielellään näkisi tempun.

Ilonan koulu päättyi ja hän lähtee perheensä kanssa mökille viettämään kesälomaa. Hän tapaa siellä uudet mökkinaapurit. Ilona tapaa myös perheen pojan, joka on hieman mystisen oloinen. Saisiko hän pojasta seuraa tänä kesänä?

Kirja kertoo lasten erilaisuudesta ja heidän yksilöllisistä vahvuuksistaan, joita voi jakaa toisten ihmisten kanssa. Kirjassa selviää, että Masalla on autismikirjon häiriö, jonka vuoksi hänen tapansa kummastuttaa Ilonaa. Tämän kirjan tarkoituksena on tuoda ihmisille tutuksi autismikirjon piirteitä sekä ymmärtämystä erilaisuudesta.

9 789528 065555